

Integra corporatioja nevében Suta Gyula hangoztatta a keresztnek nagy történeti jelentőségét. A megható ünnepséget a főiskola énekkara a Magyar Hiszekegy el-éneklésével fejezte be.

Szegedi Napló XII. (1936) február 29. 6. oldal

393. Miért akartuk a keresztet?

A lelki élet, a szellemi élet, a gazdasági élet és a politikai perspektívák is mindig problematikusá válnak, amikor a történelem nagy fordulóhoz, elodázhatatlan határkövekhez érkezik. Csak a kereszt tana, a kereszt igazsága nem volt, nem lehet és nem problematikus. A háború és forradalom gyászos tapasztalataival telített ifjúság, aki látta a liberális tanok aknamunkáját és annak átkos következményeként nyomorog, tengődik – nyitott szemmel jár, korai tapasztalataival pedig nekifeszül a sötét jövőnek. Kereszt kellett tehát a biztos alapnak!

A jövő kibontakozásának elengedhetetlen feltétele a becsületes, kitartó munka. Megértette ezt a tragikus adottságokkal körülvett ifjúság és felajánlotta legszentebb erőit, hogy a történelem alakításának providenciális ténykedéseiben ő is részt vegyen: új erővel, korszerű meglátásokkal és töretlen gerinccel. De a múlt itt rekedt ármentői és táltosai féltékenyen, sőt görcsösen tartották a lekraholt ideológiák medúzáit, és halálig hajtogatják azoknak életrevalóságát, a jövőre való hivatottságát. Az ifjúság pedig látja a megpróbáló élet letagadhatatlan megcáfolását és véres elutasítását.

Kereszt kellett tehát jövőbe világító fénynek.

Érzi és tudja az ifjúság az elvi differenciákat, viszont azt is belátta, hogy ideák végtelen harcára, felesleges tapasztalatok gyűjtésére ma már nincs ideje a magyarnak. A mai ifjúság eltérőleg a régebbi magyar mentalitástól aktivitásba, elvek harcába megy át, amit megakadályozni immár lehetetlen, nem elfogadni és vele packázni vétkes könnyelműség és igazságtalanság. Az örökös kritika, merev elutasítás, csak fokozza a feszülő erőket, és a kirobbanás kanócát lobogtatja a vörös pokol felé.

Kellett a kereszt a jövőbe vezető útnak.

Minden sikernek, győzelemnek alapja és feltétele az egység, a közös akarat. Új idők új eszméit és eszközeit, életigenléseit és éltető forrásait egyeztessük össze a tapasztaltak életbölcsségével és életmeglátásaival és mentsük át a szebb, a jobb jövőbe mindazt, ami érték és erő. Nehéz, nagy áldozat régi elveket liquidálni és új eszmét követve tanítani, de éppen az áldozat nagysága fokmérője az egyén lelki és szellemi kvalitásainak.

Kellett a kereszt a megértő, megbocsájtó szeretetnek.

Ma már ott ragyog a kereszt, az Alma Mater falán, mint nemzetünk 1000 éves fenntartója, a jövő biztos záloga és boldogító elégtételadás mindazoknak, akik hűek voltak a kereszthez!

Délvidéki Ifjúság I. (1935/36.) 7. szám (március) 1. oldal